

Представљање књига почившег проф. др Момира Булатовића: Надживио своје вријеме

У крипти Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици, 5. априла 2022. године, одржано је представљање 7 књига проф. др Момира Булатовића: “Мање од игре – више од живота” (Књижевна заједница Новог Сада, 1991); “Црна Гора: Еколошка држава” (Унирекс, Подгорица, 1996); “Правила ћутања: Истинити политички трилер са познатим завршетком (1. изд.)” (Народна књига, Београд, 2004); “Неизговорена одбрана: ICTY vs Слободан Милошевић” (Зограф, Ниш, 2006); “Економија и демократија: Држати главу изнад” (Јумедиа Монт, Подгорица, 2011); “Невидљиви ланци: Моћ непостојећег новца” (Лагуна, Београд, 2018) и “Нема предаје ни боговима” (постхумно, Вукотић медиа, Београд, 2020)., књижевника, новинара и публицисте.

О животу и раду Момира Булатовића, некадашњег предсједника Предсједништва СР Црне Горе (1990-1992), предсједника Републике Црне Горе (1993-1998) и предсједника Савезне владе Савезне Републике Југославије (1998-2000) говорили су ове вечери Митрополит црногорско-

приморски Јоаникије, Манојло Вукотић, испред ИК “Вукотић медија”, др Миша Ђурковић, Милан Стојовић, новинар и публициста и Нада Булатовић, супруга Момира Булатовића, који је био и оснивач Социјалистичке народне партије.

Овој свечаној вечери, која је била у плану да се одржи у крипти Храма још након упокојења др Момира Булатовића, по благослову блаженопочившег Митрополита црногорско-приморског г. Амфилохија, а коју је одложила ситуација са пандемијом, присуствовале су високе званице: градоначелник града Требиња господин Мирко Ђурић, представници Амбасаде Републике Србије у Црној Гори, чланови породице Булатовић, као и остале уважене званице, представници политичких партија.

Овом приликом сви присутни су могли купити комплет од седам књига почившег др Момира Булатовића, као и сваку књигу појединачно, а по жељи госпође Наде Булатовић и његове ћерке Нине, сав приход од продаје намијењен је Народним кухињама Митрополије црногорско-приморске, као и оним најпотребитијим породицама.

У уводном слову све присутне поздравио је протојереј Предраг Шћепановић, архијерејски намјесник подгоричко-даниловградски, модератор ове вечери, који је овом приликом поменуо да баш током оне највеће духовне глади и зиме у Црној Гори 30. децембра 1990. године када је у Цетињском манастиру устоличен блаженог спомена Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије, са једне стране УДБА једним непримјерним транспарентом дочекује Митрополита, док је вјерни народ са једним човјеком који је пред чином устоличења заплакао, дочекао достојно Митрополита. Како даље наводи прота Предраг, тај човјек је био управо предсједник Црне Горе др Момир Булатовић.

Након протојереја Предрага Шћепановића, ријеч је узео господин Манојло Вукотић, испред ИК “Вукотић медија” који је и лични пријатељ др Момира Булатовића и издавач ових штампаних издања.

Обраћајући се сабранима, испред издавача, истакао је да је Момир Булатовић припадао најталентованијој генерацији младих политичара у ондашњој држави, као и то да је упорно, досљедно, вјешто и зналачки опсесивно слагао текстове и коментаре ходајући по непокошеној ливади писане ријечи.

Он је дао посебан осврт на књигу „Правила Ћутања“, акцентујући њену аутентичност, истинитост, откривајући притом и сопствену храброст и одлучност:

„Када су у питању књиге о којима вечерас говоримо, све је чисто и јасно већ по насловима. Ништа није измишљено у Правилима Ћутања... Увијек је искрено бранио да треба држати главу изнад. Разгрнуо је латице разгранатог политичког живота“, казао је Вукотић.

У даљем излагању он је указао на то да се из опуса др Момира Булатовића јасно види да га није привлачила једна област, један дио живота омеђен и ограђен, већ да је ријеч о човјеку дубоких схватања у разним сферама живота и експертизе: „Момиру Булатовићу је политика – страст, економија – занат, спољна политика – интересовање, Европа – сапутница, Америка – огледно добро, Русија и Кина – жеља, а Црна Гора цео живот.”

Вукотић језакључио са тим да је оно што је видно управо чињеница да је Булатовића политика све мање интересовала како је вријеме пролазило, а да је рефлеткор своје преокупације, инспирације и истраживања усмјерио ка узбурканом мору економије, разоткривајући замке и заблуде тог комплексно инсталираног свјетског банкарског система: „Момир Булатовић без белих рукавица износи свој став. Можда се неком неће свидети оштре оцене аутора о свемоћним банкарским институцијама света, али, Булатовић зналачки примећује и приписује да су оне увек носилац дужничког ропства, те да нас банке могу исписати из списка живих у свијету у којем владају незајажљиви банкари са гангстерским понашањем у ствари елиминише убија свет поштења, равноправности, слободе, социјалне правде и независности државе.”

Након господина Манојла Мања Вукотића, ријеч је узео проф. др Миша Ђурковић.

Он је у уводном излагању навео да је велика част и привилегија говорити о господину Момиру Булатовићу у близини мјеста вјечног почивања Митрополита Амфилохија, нагласивши да је то за њега и дужност и обавеза. Изразио је велику благодарност и дивљење пред напором и подухватом који су били потребни за издавање ових седам књига: „Одајмо почаст великој историјској личности какав је био Момир Булатовић. Желим да се посебно захвалим Нади и Нини Булатовић и издавачима, будући да није било лако време за издаваштво и културу уопштено. Ући у овакав подухват и оставити овакво историјско наслеђе какве јесу ових седам књига јесте заиста достојно

дивљења.”

Др Миша Ђурковић присјетио се тренутака дружења са Момиром Булатовићем истичући да су у питању фантастични доживљаји, те да је ријеч о начитаном, духовитом, али народском човјеку.

„Он је допринио да српско име опстане овдје у Црној Гори. Када говоримо о Момиру Булатовићу, говоримо о човјеку који је био веома успешан политичар, али и као економисти, писцу и научнику који је своје време посветио изучавању света који се муњевито мења. Сјајно је описивао тај свет у књигама које вечерас промовишемо”, казао је Ђурковић.

Он је указао на чињеницу да Момир Булатовић никада није престао да служи свом народу, радећи до краја свог земног живота у најбољем интересу народа којег је волио, јер је био човјек народа:

„Момир је до краја живота, у својим врло храбрим текстовима поштено упозоравао свој народ на велике замке које му се припремају. Тиме је он наставио и кад је изашао из политике да часно и поштено служи свом народу, а то је и на част своје породице и свог народа радио управо до краја свог живота. Момир Булатовић је био историјска личност у пуном формату те речи. Он је човек који је доносио тешке одлуке, а дугорочно гледано исправне. Много је примера, али о његовој величини нарочито сведочи 1998. година. Он је тада изабран за легитимног председника и представника народа Црне Горе и у другом мандату. Њему је нелегалним средствима отета та победа по налогу великих сила. Народ је већином био уз њега. Момир је донео одлуку да тај народ не поведе у нешто што би неоспорно био грађански рат. Он је сматрао да је то нешто најгоре што би могло погодити Црну Гору, зато је жртвовао сопствену политичку моћ, свој углед, он је схватао да време, тренутак, није био такав да тај посао може да се заврши’, закључио је Ђурковић.

Након проф. др Мише Ђурковића, модератор вечери протојереј Предраг Шћепановић мислећи на почившег Момира Булатовића подсјетио је на ријечи великог народног барда Радована Бећировића Требјешког. Наиме када су га питали која је пјесма добра, он је одговорио: „Она која надживи свога аутора”. Самим тим прота Предраг је повукао паралелу и са Момировим књигама које настављају његов пут и настављају да живе.

Он је подсјетио да је до Момира Булатовића као председника Црне Горе могао свако доћи без неког посебног протокола, наводећи да му је лично

познато да је Момир Булатовић студентима из Црне Горе у Београду носио коверте и књиге будући да му за свој народ ништа није било тешко. Прота Предраг је потврдио ријечи професора Мише Ђурковића, да је након покрадених избора Црна Гора мирисала на барут, те да су улице биле посуте бензином и да је само фалио упаљач Момира Булатовића, да се сва Црна Гора претвори у једно ратиште.

„Али, знао је Момир за древну библијску мудрост и ријечи: Блажени су миротворци јер ће се они синови Божији назвати“, сигуран сам да ће спасити душу у вјечном царству Христовом због тога“, подсјетио је протојереј Предраг Шћепановић.

Након ових ријечи, отац Предраг је позвао новинара и публицисту Милана Стојовића да узме ријеч.

„Момир Булатовић припада реду ријетких људи са ових простора који су обиљежили политичку сцену с краја 20. и почетка 21. вијека. Један је од ријетких људи са власти који није профитирао од народне муке. Као прави народни трибун говорио је истину и увијек био писац са ставом. Његова Правила ћутања су незаобилазан приручник за све оне који се баве политиком или тек планирају да се баве“, казао је Милан Стојовић.

Напослијетку, свима сабранима обратио се Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, дајући своје мишљење и суд о личности проф. др Момира Булатовића.

Митрополит Јоаникије је посебно истакао да је Момир Булатовић, прије свега, мислилац: „За Момира Булатовића је мало рећи да је публициста, он је, прије свега, мислилац и то се и вечерас могло осјетити из овога што су о њему говорили наши угледни интелектуалци. Црној Гори треба да је част што је имала на челу једног таквог образованог, цивилизованог, честитог и мудрог човјека, мислиоца. Мало је ко од челних политичара послије краља Николе Петровића у Црној Гори забиљежио нешто вриједно читања. Али, оно што је оставио Момир нијесмо имали и то ће се све више примјећивати“.

Високопреосвећени Митрополит г. Јоаникије је нагласио да је Момира Булатовића упознао након што је смијењен са власти, истичући да тада није срео и упознао функционера, већ човјека који је пун добрих особина: „Био је фин, образован и мио човјек, интелектуалац. Прошао је кроз тешка времена, али није издао Косово. Остао је вјеран Косову и своме народу. Момир Булатовић је све то показао и потврдио као предсједник Савезне Владе 1999.

године. Он је био један од најодговорнијих личностима у најтежим временима наше заједничке отаџбине”.

„Остао је вјеран и своме пријатељу Слободану Милошевићу и то је једна велика врлина. Када су сви кренули да граде своју каријеру, бацајући камење на Слободана Милошевића, Момир Булатовић је остао вјеран, нарочито у заточеничким данима Милошевића, чинећи све да олакша његове заточеничке дане у Хагу, то је једна дивна људска заслуга коју не треба заборавити коју је свакако наслиједио од својих предака. Није се могло никакд замислити да би Момир Булатовић издао било кога, а камоли свога пријатеља”, казао је, између осталог, Митрополит Јоаникије.

„Вечерас смо упознали Момира Булатовића – мислиоца. Он је надживио своје вријеме. Мало је политичара који се по нечем помињу послје њихове смрти осим у склопу политичких догађања, међутим Момир Булатовић ће се све више и више читати, изучавати и као научник, сјајан аналитичар и мислилац”, поручио је Митрополит Јоаникије.

Закључно, госпођа Нада Булатовић, која је радила предано двије године на публиковању ових седам књига њеног супруга Момира Булатовића обратила се свима сабранима. Она је подвукла да јој је супруг 2011. године поклонио књигу са посветом: „Нади, најбољем чувару сјени”.

„Опет у љето, осам година касније, схватила сам да је та реченица била његов аманет, поред Бошкових, да чувам и његове сјени. Као и увијек, он је и тад видио неколико корака унапријед. Ово је, прије и изнад свега, вече једног оца и једног сина – Момира и Бошка Булатовића”, казала је, између осталог, Нада Булатовић.

Момир Булатовић, рођен је у Београду, основну школу и гимназију похађао је у Задру, у Хрватској. Економски факултет је завршио у Подгорици, гдје и магистрира 1986. године. Докторску дисертацију из области менаџмента одбранио је на Европском универзитету у Београду 2006. године. На истом универзитету је изабран у звање редовног професора. Објавио је више десетина научних и стручних радова из политичке економије и међународних односа.

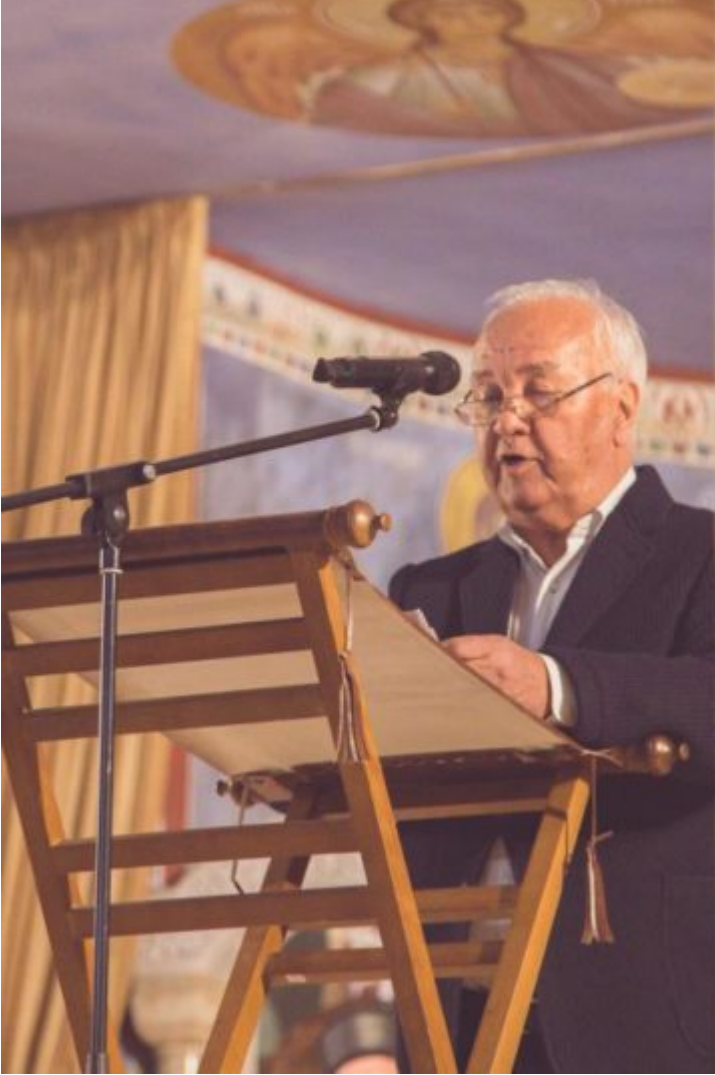

mitropolija.com